

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 30.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **3282** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 8678 от 29.04.2010 година, подадена от Л. Е., гр. С., срещу Ревизионен акт № */29.01.2010г., издаден от Г С С – главен инспектор по приходите в ТД на Н. – С.-град, потвърден с Решение № 441/31.03.2010г. на Д. на Дирекция О. – С., П. ЦУ на Н.. Ревизионният акт се обжалва в частта му относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 17 000,00 лв. за данъчен период м.09.2009 г. за покупката на автомобил BMW X5 (6+1 места). В жалбата се правят доводи за неправилност и незаконосъобразност на РА в тази част, тъй като автомобилът се използва в дейността на дружеството и съответно за извършването на облагаеми доставки, поради което Л. Е. има право на пълен данъчен кредит. Изразено е искане за отмяна на оспорения акт в обжалваната му част.

Жалбоподателят – редовно и своевременно призован, се представлява в съдебно заседание по делото от адвокат Д., който поддържа жалбата. Излага допълнителни съображения, че в ревизионното производство дружеството е било възпрепятствано да представи доказателства за наличието на факти, от които би ползвало благоприятни последици, поради съдържащите се ревизионния доклад и ревизионния акт неясноти относно това за кои суми и по кои фактури се отказва правото на данъчен кредит. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – директорът на Дирекция О. П. ЦУ на Н. - град С., чрез процесуалния си

представител юрк. З оспорва жалбата, тъй като счита твърдението за използване на процесния автомобил за целите на облагаемата дейност на дружеството за недоказано. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Административен съд – С. град, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

РА № */29.01.2010 г. е издаден в резултат на данъчна ревизия за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 01.03.2008 г. – 30.09.2009 г., възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 906815/21.10.2009 г., издадена от Ц К Навчев на длъжност началник сектор Ревизии в дирекция Данъчно-осигурителен контрол в ТД на Н. – С. град, компетентен орган съгласно Заповед № РД-01-131/22.03.2007 г. на Д. на ТД на Н. – С. град и Заповед № РД-01-6/05.01.2010г.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № 906815/07.01.2010 г., връчен на упълномощено от Л. Е. лице на 08.01.2010г. Дружеството се е възползвало от правото си да направи възражение на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу РД, като такова е постъпило с вх. № 10-53-06-325/15.01.2010 г., като към него са приложени: доказателства за образувана щета № 0001301-09 212463/18.09.2009г. П. ЗК ЛЕВ ИНС и доказателства за ползване на автомобила за целите на облагаемата дейност на дружеството в края на 2009г. РА № * от 29.01.2010г. е издаден от компетентния орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, определен със Заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 906815/07.01.2010 г., издадена от длъжностното лице, издало и ЗВР. РА е връчен на пълномощник на жалбоподателя на 05.02.2010 г.

С вх. № 10-53-06-1936/16.02.2010 г. - в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК, е постъпила жалба до Д. на Дирекция О. срещу РА. С Решение № 441/31.03.2010 г. на Д. на Дирекция О. П. ЦУ на Н. – град С., издадено в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, РА № */29.01.2010 г. е потвърден. Решението е връчено на пълномощник на жалбоподателя на 08.04.2010 г., като жалбата до съда е подадена чрез ДОУИ на 20.04.2010 г. - в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и като допустима следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно отразеното в ревизионния доклад, ревизиращият орган е констатирал, че през периода 01.09.2009г. – 30.09.2009г. от Л. Е. е ползван данъчен кредит по фактура № 36/27.07.2009г., издадена от Компас Аутомобиле Е., с предмет на доставка лек автомобил BMW X5, с брой на местата 6+1. От ревизираното лице са изискани документи, доказващи зареждане на гориво или други консумативи, пътни листове, доказващи, че колата е била използвана за дейността на дружеството. Такива не са представени, от което ревизиращият екип е направил заключение, че не са изпълнени изискванията на чл. 69, ал.1 от ЗДДС –стоките и услугите, за които Л. Е. ползва данъчен кредит в качеството си на регистрирано по ЗДДС лице, да бъдат използвани за целите на облагаемата дейност на дружеството. На основание изложеното е направен отказ за бъде признато право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 36/27.07.2009г., издадена от Компас Аутомобиле Е.. В ревизионния акт, след преценка на направените възражения по ревизионния доклад е възприето становището, че за ревизираното дружество не е налице право на данъчен кредит за закупения лек автомобил BMW X5, тъй като последният не се използва за дейността на дружеството, а е предназначен за представителни цели. Видно от констативната част на ревизионния

акт, органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по фактура № */01.09.2009г., издадена от Компас Аутомобиле Е., но в размер на 17000,00 лв., а не в размера на отразения във фактурата ДДС 17250,00 лв. ДДС в размер на 17000,00 лв. е начислен по фактура № 36.27.07.2009г., с която е документирана доставката на процесния автомобил, но от Унисървиз 1 Е. на Компас Аутомобиле Е., който се явява доставчик на жалбоподателя.

В съдебното производство са приети като доказателства представените с жалбата анекс към споразумение за ползване на автомобила във връзка с основната облагаема дейност на дружеството от 01.01.2010г., допълнително споразумение за ползване на автомобила във връзка с основната облагаема дейност на дружеството от 01.02.2010г., споразумение за съвместна дейност за ползване на автомобила във връзка с основната облагаема дейност на дружеството от 01.03.2010г. и пътни листа. Допълнително от жалбоподателя в съдебно заседание са представени договор, сключен между Л. Е. и КОНСУЛТИМА 2008 Е., по силата на който наемодателят Л. Е. предоставя на наемателя за временно възмездно ползване лекия автомобил BMW X5 и фактура за плащане по договора.

II. така установената фактическа обстановка, Административен съд С. - град, обосновава следните правни изводи:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че РА № */29.01.2010 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Н., в кръга на определените му правомощия, съгласно цитираната Заповед за определяне на компетентен орган № К 906815/07.01.2010 г. РА е съставен в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Действително, в констатациите на РД е прието, че на жалбоподателя следва да бъде отказано право на данъчен кредит по фактура № 36/27.07.2009г., а с РА е направен отказ за приспадане на право на данъчен кредит по фактура № */01.09.2009г., но от мотивите и на РД и на РА може да се направи безспорен извод за основанието, на което е отказано правото на данъчен кредит, както и че се касае за доставката на автомобил BMW X5(6+1 места) с доставчик Компас Аутомобиле и получател жалбоподателя. С РА не е признато право на приспадане на данъчен кредит в по-малък размер, в сравнение с начисления по фактура № */01.09.2009г.

Ревизионният акт е издаден в несъответствие с материалния закон, в частта му относно непризнато право на данъчен кредит общо в размер на 17 000 лв. за данъчен период м.09.2009 г. за покупката на автомобил BMW X5(6+1 места).

Съгласно чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, регистрираното лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки. В случая, спорното обстоятелство между страните по делото е дали процесния автомобил се използва в дейността на Л. Е.. Разпоредбите на ЗДДС не въвеждат ограничение относно периода, през който получената стока или услуга следва да бъде използвана за извършване на облагаеми доставки, от което следва, че това би могло да се извърши и в бъдещ период,

в който стоката се намира и използва от получателя или все още е налице резултата от получената услуга. Предназначението на полученото в резултат на определена доставка, обаче, може да бъде преценено едва когато същото бъде използвано от получателя и до момента, до който последния се разпорежи с получената стока или с придобитото като резултат от услугата. В този смисъл, предназначението на закупения автомобил може да бъде безусловно определено от момента, в който същият бъде въведен в експлоатация за нуждите на дейността на дружеството до крайният момент на неговото използване.

Видно от удостоверението за актуално състояние на Л. Е., предметът на дейност на дружеството не се ограничава с извършването на консултантски и счетоводно правни услуги, а е широк по обхват. Следователно, закупеният автомобил може да бъде използван и за извършването на доставки, различни от извършваната консултантска дейност. Следва да се отбележи, че извършването на дейност от консултантско естество не изключва необходимостта от използване на автомобил във връзка с реализирането на конкретна услуга. В случай че бъде установено, че получателят по доставката не използва полученото за осъществяване на доставки, свързани с облагаемата му дейност или за извършването на облагаеми доставки, то ще бъде налице основание за приложение на разпоредбата на чл. 79, ал.1 от ЗДДС, съгласно която регистрирано лице, което изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от него стоки или услуги и впоследствие ги използва за извършване на освободени доставки или за доставки или дейности, за които не е налице право на приспадане на данъчен кредит, дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит.

Видно от мотивите на ревизионния акт, прието е също така, че за Л. Е. не е налице право на приспадане на данъчен кредит за закупения автомобил BMW X5, на основание чл. 70, ал.1, т.3 от ЗДДС. Съгласно чл. 70, ал. 1, т.3 от ЗДДС, не е налице право на приспадане на данъчен кредит независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74 от същия закон, когато стоките или услугите са предназначени за представителни или развлекателни цели. Съгласно определението на чл. 62, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за данъка върху добавената стойност (ППЗДДС), представителни или развлекателни цели по смисъла на чл. 70, ал.1, т. 3 от ЗДДС са: посрещане, престой и изпращане на гости и делегации, нощувки; консумация на храна и напитки, организиране на делови срещи, тържества, развлекателни мероприятия, екскурзии.

Предвид цитираната по – горе законова дефиниция на понятието представителни или развлекателни цели по смисъла на чл. 70, ал.1, т. 3 от ЗДДС и с оглед на обстоятелството, че предмет на фактурата, по която е отказано право на данъчен кредит е закупуване на автомобил, настоящата инстанция намира, че в конкретния случай не е налице хипотезата на чл. 70, ал.1, т.3.

На основание изложените в решението аргументи, РА № */29.01.2010г., издаден от Г С С – главен инспектор по приходите в ТД на Н. – С.-град, потвърден с Решение № 441/31.03.2010г. на Д. на Дирекция О. – С., следва да бъде отменен в частта относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит за данъчен период 01.09.-30.09.2009 г. – в размер на 17 000,00лв. П. този изход на спора и с оглед изрично заявената претенция на жалбоподателя, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК следва да бъдат присъдени направените във връзка с делото разноски, за които са представени доказателства. В случая това са: държавна такса в размер на 50,00 лв. и възнаграждение

на един адвокат в размер на 1100,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд - С.

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. Е., гр. С., Ревизионен акт № */29.01.2010г., издаден от Г С С – главен инспектор по приходите в ТД на Н. – С.-град, потвърден с Решение № 441/31.03.2010г. на Д. на Дирекция О. – С., П. ЦУ на Н., в частта му относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 17 000,00 лв. за данъчен период 01.09.-30.09.2009г. за покупката на автомобил BMW X5 (6+1 места).

ОСЪЖДА Д. на Дирекция “О.” – С., П. ЦУ на Н., гр. С., ул А. № 21, да заплати на Л. Е., с ЕИК по БУЛСТАТ: *, със седалище: гр. С., ж.к. Л, бл. 718, вх.Б, ап.63, представлявано от управителя Атанас Иванов Д., разноси в размер на 1150,00 лв. / хиляда сто и петдесет лв./.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Административен съдия: